

CMU COUNCIL NEWSLETTER

จดหมายข่าวสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีที่ 8 ฉบับที่ 84 เดือนพฤษภาคม 2566

P.2

ปณิธานของ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ที่กำเนิดมาจากไหน...

P.4

รอบโต๊ะสภา

P.7

จัดตั้งสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์

ปณิธานของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก่อกำเนิดมาจากไหน...

เรียบเรียงโดย... นายปรีดา ศิริรังษี

ปณิธาน หรือ ประณิธาน มีความหมายว่า การตั้งความปรารถนา การตั้งปณิธานของคนหรือองค์กรก็เพื่อเตือนตนไม่ให้ลืมเป้าหมายที่สำคัญในชีวิตหรือเป้าหมายขององค์กร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็เช่นเดียวกัน หลังจากที่ได้ออกตั้งมาครบ 20 ปี จึงได้มีการกำหนดปณิธานของมหาวิทยาลัยไว้เป็นทางการ โดยเมื่อปี พ.ศ. 2527 ขณะที่ ศ. นพ.ประยูร ธวัชชุตม์ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เสนอร่างปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พร้อมกับร่างวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ 12/2527 เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2527 เนื่องจากคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในขณะนั้น มีความเห็นว่าการจัดการศึกษาถ้าไม่มีปรัชญาหรือปณิธานไว้เป็นเครื่องนำทางแล้ว ก็เป็นการยากที่จะดำเนินการไปให้ตรงเป้าหมาย คณะกรรมการฯ จึงได้พยายามคิดและจัดทำร่างปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่หนึ่ง เน้นถึงประวัติศาสตร์ของการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยกล่าวถึงว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในส่วนภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นตามเจตนาอันแรงกล้าของรัฐและประชาชนในภาคเหนือ โดยมุ่งให้เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ

ส่วนที่สอง เน้นถึงปรัชญาสากลของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป โดยกล่าวถึงว่ามหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาขั้นสูงเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ เน้นความคิดหลักในการจัดการศึกษาระบบสหวิทยาการ

ส่วนที่สาม เน้นถึงลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยกล่าวถึงผลผลิตของมหาวิทยาลัย คือบัณฑิต ที่มุ่งให้บัณฑิตรู้จักฝึกฝนตนเองซึ่งจะมีผล คือ ความเจริญทางสติปัญญาและความรับผิดชอบต่อสังคม

คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา ได้พยายามขัดเกลาสำนวนให้เหมาะสมกลมกลืนที่มีสาระสำคัญทั้งสามส่วนและได้ใช้ร่างปณิธานดังกล่าวเป็นแนวทางในการจัดทำร่างวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 ซึ่งที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งดังกล่าว เห็นชอบในหลักการที่จะให้มหาวิทยาลัยกำหนดปณิธานไว้ แต่เนื่องจากการเขียนปณิธานเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงขอให้มหาวิทยาลัยไปพิจารณาทบทวนถ้อยคำที่ใช้ให้สละสลวย ที่สะท้อนถึงอุดมคติ และปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัยอย่างสมบูรณ์

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2528 ในวาระที่ ศ. (เกียรติคุณ) นพ.อาวุธ ศรีศุกรี ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ได้แต่งตั้ง**คณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาทบทวนปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่**¹ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับด้านปรัชญา การศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ภาษาศาสตร์ (ภาษาไทย) ซึ่งกรรมการส่วนหนึ่งเป็นกรรมการชุดเดิมที่เคยร่างปณิธานของมหาวิทยาลัยมาแล้วในครั้งก่อน เพื่อที่จะให้เกิดความต่อเนื่องและประสานแนวความคิดระหว่างกรรมการชุดเก่ากับกรรมการชุดใหม่ ซึ่งคณะกรรมการชุดนี้มีจำนวน 12 คน โดยมี รศ.สุวัฒน์ นิยมคำ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอีก 11 คน ประกอบด้วย รศ. นพ.เกษม วัฒนชัย รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รศ.แสง จันทร์งาม ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ ผศ.รุ่งเรือง บุญโยธิน ภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ รศ.เอมอร ชิตตะโสภณ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ รุ่งเรืองศรี ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ อาจารย์ ดร.พีรชาติ สัจจวาที ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ อาจารย์สามารถ ศรีจันทน์ ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ผศ.สดชื่น วิบูลย์เสข ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ รศ. ดร.สุธรรม์ จันทร์หอม ภาควิชาประเมินผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เป็นกรรมการ นายพัลลภ แสนพวง หัวหน้างานประชุมและพิธีการ เป็นกรรมการและเลขานุการ นายปรีดา ศิริรังษี เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5 งานประชุมและพิธีการ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การพิจารณาร่างปณิธาน นอกจากจะใช้ร่างฉบับแรกเป็นแนวทาง ประธานคณะกรรมการยังได้ขอทราบความเห็นของ ศ. ดร.วิจิตร ศรีสอาน กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งดำรงตำแหน่งรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยในขณะนั้น ท่านได้กรุณาส่งข้อคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการร่างปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาให้คณะกรรมการ ซึ่งมีสาระสำคัญสามส่วน คือ

1. เจตนารมณ์การก่อตั้ง วิเคราะห์จากเอกสารหรือแหล่งอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความหลักที่สั้นและกระชับรัดเกี่ยวกับเจตนารมณ์ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

¹ คำสั่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ 1897/2528 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาทบทวนปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2528

2. สะท้อนปรัชญาและภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นพันธกิจที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่พึงมีต่อบุคคลและสังคม

3. เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษจากข้อมูลทั้งสองแหล่ง คณะกรรมการฯ ได้วางกรอบแนวคิดในการพิจารณาทบทวนร่างปณิธานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังนี้

(1) ปณิธานควรจะเป็นอุดมการณ์สูงสุดที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยทั่วไป รู้จักและแพร่หลายมากที่สุด และเป็นสื่อชี้ นำให้ทุกคนเข้าใจและพยายามที่จะไปให้ถึงอุดมการณ์นั้นโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะต้องใช้ถ้อยคำที่สละสลวยคล้องจองกัน เพื่อให้มีความเข้าใจและจำได้ง่าย

(2) การร่างปณิธานต้องดูบริบทในทางประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เป็นการแสดงถึงลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัย ซึ่งในความเป็นจริงก็มีอยู่แล้ว แต่ยังไม่เด่นชัด จึงควรค้นหาและหยิบยกประเด็นเหล่านั้นให้เด่นขึ้นมา

(3) พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพิธีเปิดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(4) ประวัติและความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการยกร่างปณิธานแล้วเสร็จได้นำเสนอที่ประชุมคณบดีพิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ 6/2529 เมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2529 ซึ่งที่ประชุมคณบดีมีความเห็นว่า ควรให้คณาจารย์และข้าราชการสายสนับสนุนได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะการใช้ถ้อยคำที่เหมาะสม และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยขอความร่วมมือคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักได้แจ้งให้คณาจารย์และข้าราชการในสังกัดได้ทราบและให้ความเห็น ปรากฏว่าคณาจารย์และข้าราชการส่วนใหญ่เห็นชอบด้วยกับร่างปณิธานดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงได้นำร่างปณิธานเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 5/2529 เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2529 ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

“มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่จัดตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค ตามนโยบายของรัฐและเจตนารมณ์ของประชาชนในภาคเหนือ เพื่อเป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และเพื่ออำนวยการพัฒนาประเทศชาติ โดยเฉพาะภาคเหนือ เป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นแหล่งสะสม ค้นคว้า วิจัย และถ่ายทอดความรู้ตามครรลองแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยยึดมั่นในหลัก สัจธรรมและคุณธรรม ทั้งนี้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมทั้งการประยุกต์และเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พึงฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ปฏิบัติได้ สามารถครองตน ครองคน และครองงาน ด้วย จิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม”

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งนั้น ได้มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับถ้อยคำและเนื้อหาตามร่างปณิธานสองประเด็น คือ คำว่า “ในส่วนภูมิภาค” อาจทำให้เกิดความสับสนในความหมายและอยู่ในวงแคบ และข้อความที่เสนอไม่มีคำว่า “ศิลปวัฒนธรรม” ที่เด่นชัด เพียงแต่ คณะกรรมการฯ อธิบายว่ามีนัยรวมอยู่ในวรรคสองแล้ว ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยได้ขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาทบทวนและปรับปรุงถ้อยคำให้เหมาะสมและสละสลวยยิ่งขึ้น เมื่อคณะกรรมการฯ ทบทวนแล้ว จึงได้นำเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 8/2529 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2529 พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งครั้งนี้คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขโดยตัดถ้อยคำเดิมและเพิ่มเติมถ้อยคำใหม่ในร่างปณิธาน ดังนี้

“มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่จัดตั้งขึ้นในส่วนภูมิภาค ตามนโยบายของรัฐและเจตนารมณ์ของประชาชนในภาคเหนือ เพื่อเป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และเพื่ออำนวยการพัฒนาประเทศชาติ โดยเฉพาะภาคเหนือ เป็นสำคัญ

มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นแหล่งสะสม ค้นคว้า วิจัย และถ่ายทอดความรู้ตามครรลองแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยยึดมั่นในหลัก สัจธรรมและคุณธรรม ทั้งนี้ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ รวมทั้งเพื่อการประยุกต์และเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และเพื่อการพัฒนา บำรุงศิลปวัฒนธรรม

บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พึงฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ปฏิบัติได้ สามารถครองตน ครองคน และครองงานด้วย จิตสำนึก และความเป็นธรรมและด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม”

ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาแล้วมีข้อสังเกต ดังนี้

1. วรรคที่สองของร่างปณิธาน ใช้คำว่า “เพื่อ” มากเกินไป เป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยและไม่สละสลวย ควรปรับปรุงใหม่ โดยอาจปรับข้อความในตอนท้ายของวรรคนี้เป็น “โดยยึดมั่นในหลักสัจธรรมและคุณธรรม ในการสร้างสรรค์จรโลงความเป็นเลิศทางวิชาการ การประยุกต์และเผยแพร่ความรู้ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม” เพื่อเป็นการเน้นภารกิจและอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย

2. ความในวรรคที่สาม มุ่งเน้นเฉพาะตัวบัณฑิตอย่างเดียว เป็นการมองในทัศนคติที่ค่อนข้างแคบ แต่ควรจะรวมถึงบุคลากรอื่น คือ คณาจารย์ ข้าราชการ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยด้วย จึงควรระบุข้อความในร่างปณิธานที่แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัย เป็นแบบฉบับที่ดั่งามของสังคมโดยทั่วไป อีกประการหนึ่ง คำว่า “ครองตน ครองคน และครองงาน” จะเป็นการมองเข้าหาตนเองมากเกินไป บัณฑิตของมหาวิทยาลัยควรเป็นผู้มีคุณลักษณะที่มีทัศนคติกว้างไกลและมีจิตสำนึกต่อสังคมก่อน

3. การใช้ถ้อยคำในปณิธาน ควรใช้คำที่มีสุนทรียรสทางภาษา ขณะเดียวกันถ้อยคำเหล่านั้นต้องแสดงความแข็งแกร่ง ศักดิ์สิทธิ์ หนักแน่น และความมุ่งมั่นของมหาวิทยาลัยด้วย และไม่ควรถือใช้ถ้อยคำที่เป็นการเล่นคำจนเกินไป

คณะกรรมการฯ ได้นำข้อสังเกตของสภามหาวิทยาลัยไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างปณิธานอีกครั้งหนึ่ง และได้นำเสนอสภา มหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 10/2529 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2529 พิจารณาเป็นครั้งที่สาม ซึ่งที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยได้มีข้ออภิปรายอย่างกว้างขวาง และมีมติเห็นชอบปณิธานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามร่างที่คณะกรรมการฯ ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย ซึ่งมีข้อความดังต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในส่วนภูมิภาค จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐและเจตนารมณ์ของประชาชนในภาคเหนือ ให้เป็นศูนย์กลางทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติโดยส่วนรวม มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นแหล่งสะสม ค้นคว้า วิจัย และถ่ายทอดความรู้ ตามหลักแห่งเสรีภาพทางวิชาการ โดยยึดมั่นในสัจธรรมและคุณธรรม เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ การประยุกต์เผยแพร่ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

บัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่พึงฝึกฝนในการฝึกฝนตน เป็นผู้รู้จริง คิดเป็น ปฏิบัติได้ สามารถครองตน ครองคน และครองงาน ด้วยมโนธรรมและจิตสำนึกต่อสังคม”

นับแต่นั้นมา นอกจากเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก็ได้ยึดถือปณิธานดังกล่าว เป็นเสมือนเข็มทิศนำทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม จากการที่ได้มีโอกาสเรียนถามความเห็นของ ศ. (เกียรติคุณ) สุวัฒน์ นิยมคำ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาปณิธานของมหาวิทยาลัยในครั้งนั้น ท่านให้ความเห็นว่า ปณิธานเป็นเครื่องกำกับทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้คิดขึ้นมาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นสิ่งที่ต้องติดตามแก้ไขให้เหมาะสมตามยุคตามสมัย เพราะเป็นจุดยืนของมหาวิทยาลัย จึงควรทบทวนปณิธานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วย

รอบโต๊ะสภา

มติการประชุมสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ครั้งที่ 4/2566 เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2566 ที่ผ่านมา สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ได้เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ www.council.cmu.ac.th หัวข้อ : กำหนดการ/ระเบียบวาระ/สรุปมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย ซึ่งผู้สนใจสามารถเข้าไปศึกษาเพิ่มเติมได้ ส่วนเนื้อหาในฉบับนี้... จะขอนำมาแจ้งเฉพาะบางเรื่องโดยย่อเท่านั้น

+ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 7 ราย

- ศส.ปริญาก วอจจิรันท์

สังกัดคณะเทคนิคการแพทย์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาเทคนิคการแพทย์
ตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2560

- ศส.จามรี เชียงทอง

สังกัดคณะสังคมศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาสังคมวิทยา
ตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2560

- ศส.นิพนธ์ ธีรอำพน

สังกัดคณะวิศวกรรมศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
ตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2561

- ศส.ภัทรารณ์ กกรสกุล

สังกัดคณะพยาบาลศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
ตั้งแต่วันที่ 23 เมษายน 2561

- ศส.ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี

สังกัดคณะสังคมศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชามานุษยวิทยา
ตั้งแต่วันที่ 24 กันยายน 2561

- ศส.ศิริพร โอโกไบ

สังกัดคณะเภสัชศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาเภสัชศาสตร์
และเทคโนโลยี
ตั้งแต่วันที่ 14 กันยายน 2563

- ศส.รัตนา บุสริชพงศ์ชัย

สังกัดคณะแพทยศาสตร์
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์
ในสาขาวิชาชีวเคมี
ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2563

+ แต่งตั้งศาสตราจารย์อาคันตุกะ: (Visiting Professor) จำนวน 1 ราย

Prof. Dr. Jooyeon Kim

Ulsan College เมืองอุลซาน สาธารณรัฐเกาหลี
ให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์อาคันตุกะ (Visiting Professor)
สังกัดวิทยาลัยนานาชาตินวัตกรรมดิจิทัล
ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2566 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2567

+ แต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

แต่งตั้ง “นายกนกศักดิ์ เชื้อจ๊กถน”

ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม 2566 เป็นต้นไปอีกวาระหนึ่ง

+ อนุมัติแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ จำนวน 21 ราย

ตำแหน่งทางวิชาการ	ส่วนงาน	จำนวน (ราย)
อนุมัติแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ (จำนวน 11 ราย)	คณะเกษตรศาสตร์	1
	คณะเทคนิคการแพทย์	1
	คณะแพทยศาสตร์	4
	คณะเภสัชศาสตร์	1
	คณะมนุษยศาสตร์	1
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	1
	วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี	1
	สถาบันวิศวกรรมชีวการแพทย์	1
อนุมัติแต่งตั้งรองศาสตราจารย์ (จำนวน 10 ราย)	คณะเกษตรศาสตร์	1
	คณะเทคนิคการแพทย์	1
	คณะแพทยศาสตร์	2
	คณะวิทยาศาสตร์	5
	คณะศึกษาศาสตร์	1

+ แผนปฏิบัติงานระยะ: 4 ปี (1 กันยายน 2565 – 24 กรกฎาคม 2569) ของผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา

รศ. นพ.อนวัช วิเศษบริสุทธิ์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้นำเสนอแผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปีต่อสภามหาวิทยาลัย ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบแผนฯ โดยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. การเปิดหลักสูตรใหม่ควรมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในด้าน Supply เกี่ยวกับความต้องการของอาจารย์ในแต่ละหลักสูตรด้วย นอกจากนี้ ในตลาดแรงงานยุคปัจจุบันได้มีระบบเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการจ้างงานแบบครั้งคราว (Gig Economy) และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 3 – 4 ซึ่งอาจใช้เป็นกรณีศึกษาในการปรับหลักสูตรที่มีทั้งแบบการเรียนการสอนในห้องเรียนและการฝึกประสบการณ์จากการทำงานจริง

2. มหาวิทยาลัยควรเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงองค์การด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจังและมีนัยสำคัญ โดยสำนักฯ ควรเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินการ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการผลักดันให้มหาวิทยาลัยขับเคลื่อนสู่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ที่นอกจากการส่งเสริมส่วนงานวิชาการของมหาวิทยาลัยในการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ควรทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะ โดยเฉพาะการบูรณาการและสร้างความร่วมมือระหว่างส่วนงานต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในระดับประเทศ เพื่อให้บัณฑิตมีเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ชัดเจน

3. การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ ควรพิจารณาถึงประเด็นของการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตร่วมด้วย โดยเฉพาะการพลิกผันทางด้าน Digital Technology การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม และการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยสามารถผลิตบุคลากร เพื่อทำงานที่สอดคล้องกับการพัฒนาและความต้องการทั้งในระดับประเทศและระดับโลกต่อไป

4. ควรมีการทำให้หลักสูตรที่มีอยู่แล้วเกิดการปรับปรุงและพลิกโฉม (Transform) ไปพร้อม ๆ กับการผลิตหลักสูตรแนวใหม่ด้วย ซึ่งที่ผ่านมาการปรับปรุงหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นเพียงการปรับปรุงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นการปรับปรุงในระดับโครงสร้างของหลักสูตร ดังนั้น ควรมีการพัฒนาและกำหนดแนวทางในการพิจารณา เพื่อปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่ให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

5. การพัฒนาฐานข้อมูลด้าน Demand-side และ Supply-side ที่มีความชัดเจน โดยเฉพาะความพร้อมของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับ Supply-side อาทิ การเข้าร่วมโครงการสนับสนุนให้คณาจารย์ไปปฏิบัติงานในภาคเอกชน เพื่อพัฒนาศักยภาพการวิจัยในภาคอุตสาหกรรมและการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนอุปสงค์ทางด้านวิชาการและหลักสูตรประสบผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

6. ควรให้ความสำคัญ การดำเนินงานในลักษณะเชิงรุกยิ่งขึ้น โดยการทำให้ข้อมูลต่าง ๆ จากสภามหาวิทยาลัย ย้อนกลับไปเป็น Feedback-loop ของสภาวิชาการ เพื่อทำให้มุมมองในการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกันและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างแท้จริง

7. ควรมีการสร้างความร่วมมือและบูรณาการร่วมกับส่วนงานอื่น ๆ เช่น บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยการศึกษาตลอดชีวิต และสถาบันวิจัยทั้งหมดของมหาวิทยาลัยให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการจัดทำหลักสูตรและงานวิจัยต่าง ๆ เนื่องจากถือเป็นข้อมูลป้อนเข้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

8. ควรเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

9. ควรเป็นส่วนงานที่ทำหน้าที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหลักสูตร โดยใช้การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่และความสำเร็จที่เกิดขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะหลักสูตรบูรณาการอุตสาหกรรมดิจิทัลรูปแบบใหม่ที่กำลังเสนอขอเปิดนั้น น่าจะเป็นหลักสูตรที่ดีและสามารถนำมาใช้เรียนรู้เพื่อประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนหลักสูตรอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต

10. ความสำเร็จสามารถเกิดขึ้นได้จากการที่มีแนวคิดที่ชัดเจน และจะต้องอาศัยการโน้มน้าวบุคลากรและหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีการขับเคลื่อนพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยอาจมีการนำทฤษฎีผลักดัน (Nudge Theory) โดย ดร.ริชาร์ด เอช. เธเลอร์ (Richard H. Thaler) มาปรับใช้เพื่อให้เกิดการคล้อยตามไปในทิศทางที่ต้องการได้ โดยจะต้องมีการตรวจสอบและประเมินว่าแนวคิดที่ได้เสนอมานั้น มีผลการดำเนินงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้น้อยเพียงใด

+ แผนปฏิบัติงานระยะ: 4 ปี (1 กันยายน 2565 – 24 กรกฎาคม 2569) ของผู้อำนวยการสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ

รศ. ดร.จักรพงษ์ นาทวีชัย ผู้อำนวยการสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้นำเสนอแผนปฏิบัติงานระยะ 4 ปีต่อสภามหาวิทยาลัย ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบแผนฯ โดยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยอาจมุ่งเน้นการเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่กับหน่วยงานภายนอก เช่น ฐานข้อมูลแผนที่ภาษี ฐานข้อมูลของกรมที่ดิน เป็นต้น เฉพาะหน่วยงานในจังหวัดพื้นที่ภาคเหนือก่อน ซึ่งจะช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้นได้มากขึ้น

2. สำนักฯ อาจจะต้องมีการตรวจสอบและป้องกันภัยคุกคามจากการโจมตีทางไซเบอร์ในระดับส่วนงาน โดยดูจากปัจจัยที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนการป้องกันและการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้มาก

3. สำนักฯ อาจจะต้องมีทีมที่ปรึกษา Business Analyst เพื่อให้ความช่วยเหลือและช่วยสร้างความเข้าใจ หรือให้การแนะนำแบบร่างของระบบ เพื่อให้หน่วยงานที่ต้องการพัฒนาด้านดิจิทัลได้เข้าใจแนวคิดและความต้องการของตนเอง ให้สามารถเริ่มต้นการพัฒนาด้านดิจิทัลได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

4. เนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สำนักฯ จึงควรสร้างสัมพันธมิตรด้านเทคโนโลยีกับภาคเอกชนร่วมด้วย โดยอาจมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างกันในการเรียนการสอนและการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดและจะช่วยให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหวในการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

5. ในปัจจุบันเป็นช่วงที่เกิด Digital Disruption เป็นอย่างมาก สำนักฯ จะต้องมีการวางแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวในการพัฒนาด้าน Digital ของส่วนงานและของมหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจน โดยมหาวิทยาลัยต้องเข้าไปให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนแผนดังกล่าว เพื่อให้แผนงานสามารถบรรลุผลได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ต่อไป

6. ควรขยายการสร้างขีดความสามารถทางด้าน Digital ให้กับบุคลากรในส่วนงานอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย รวมถึงนักศึกษาด้วย เพื่อสร้างทักษะที่จะสามารถติดตามการพัฒนาทางด้าน Digital ให้ทันกับยุคสมัยอยู่เสมอ

7. หากสำนักฯ สามารถเป็นหน่วยงานกลางในการทำให้ฐานข้อมูลด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย รวมเป็น Single Database ได้อย่างแท้จริง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยและส่วนงานต่าง ๆ ในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปพัฒนาหลักสูตร การวิจัย และการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผลได้มากขึ้น

+ ให้ความเห็นชอบการเปิดสอนหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา (ขั้นตอนที่ 1) คณะมนุษยศาสตร์

โดยให้จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร (ขั้นตอนที่ 2) เสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป ซึ่งที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

1. หลักสูตรนี้ควรมุ่งเน้นการนำหลักศาสนาไปใช้ให้เกิดผลด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในระดับพื้นที่จริงและควรมุ่งเน้นการปรับหลักศาสนาให้เป็นทางเลือกควบคู่ไปกับศาสตร์ทางตะวันตก ดังนั้น การนำเสนอพุทธศาสตร์ให้เป็นสากลจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ภาษาที่จะนำมาใช้จะต้องเป็นภาษาสากลของโลก โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ไม่ใช่การนำเสนอโดยใช้ภาษาบาลี สันสกฤต และภาษาไทยแบบที่ผ่านมามีอีกต่อไป รวมถึงการนำเสนอจะต้องเป็นรูปแบบวิชาการที่เข้าใจง่ายและมีความเหมาะสมกับกาลสมัยนั้น ๆ

2. หากต้องการให้มีความแตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น มหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดจุดเน้นของวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรไม่ควรเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาทางด้านพุทธศาสนาเป็นหลัก แต่ต้องนำผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากศาสตร์อื่นและมาศึกษาต่อด้านพุทธศาสนาเป็นผู้สอน และงานวิจัยควรออกมาในลักษณะที่เป็นทางเลือกให้กับผู้ที่ใช้หลักพุทธศาสตร์ควบคู่ไปกับหลักของตะวันตก ยกตัวอย่างเช่น ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกทางด้านจิตวิทยาแล้วมาศึกษาต่อทางด้านพระอภิธรรม เพื่อศึกษาว่าพระพุทธรูปองค์มีกระบวนการคิดและวิเคราะห์จิตใจอย่างไร ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมาก และมากกว่าทฤษฎีของนักวิชาการตะวันตกในปัจจุบัน และยังสามารสร้าง ความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นที่เปิดสอนหลักสูตรในลักษณะเดียวกันได้

3. เรื่องพุทธศาสตร์กับวิทยาศาสตร์นั้น มีหนังสือที่นักวิทยาศาสตร์ไปทำงานร่วมกับองค์ดาโลมาจะมีจำนวนมาก ซึ่งน่าจะนำมาประยุกต์ใช้ได้ เพราะเป็นวิทยาศาสตร์ทางสมอง ส่วนเรื่องศาสนานั้นเป็นเรื่องของการปฏิบัติ การที่จะเข้าใจหลักการทางศาสนาอย่างลึกซึ้งได้นั้น จะต้องเข้าใจผ่านการปฏิบัติ ดังนั้น ควรหาทางนำการเรียนรู้แบบ Experiential Learning เข้าไปบรรจุไว้ในหลักสูตรนี้ เพื่อให้เข้าใจศาสตร์จากประสบการณ์จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งอย่างมาก

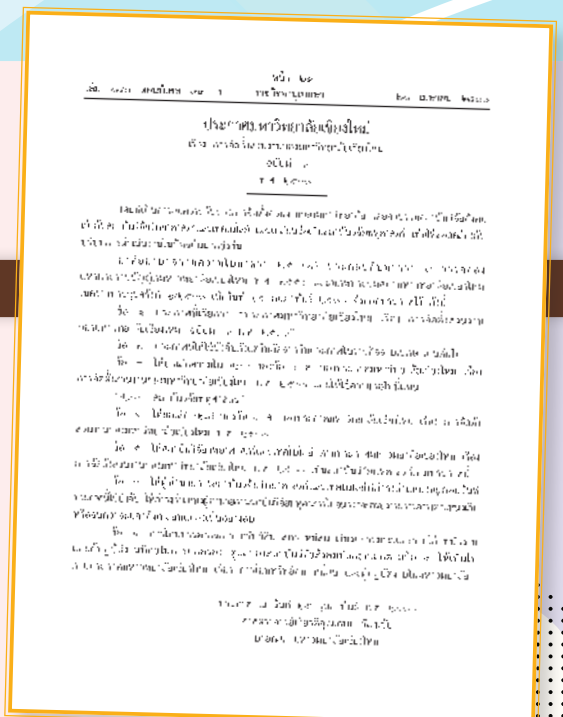
4. ควรพิจารณาบทบาทกลุ่มเป้าหมายของหลักสูตรนี้อีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะกลุ่มพระสงฆ์ ซึ่งคาดว่าจะยังมีพระสงฆ์ที่ให้ความสนใจในการประยุกต์ใช้พุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ จำนวนมาก และคาดว่าจะพยายามหาช่องทางการศึกษาพุทธศาสตร์ที่ต่างไปจากหลักสูตรในลักษณะเดิม ๆ ที่เปิดสอนอยู่ทั่วไปในมหาวิทยาลัยสงฆ์ เพราะหากกำหนดกลุ่มเป้าหมายไว้เพียงแค่งานต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในเนื้อหาแล้วนั้น หลักสูตรนี้จะกลายเป็นหลักสูตรเพื่อใช้ปรับวุฒิเท่านั้น ดังนั้น ควรลองศึกษาวิทยาศาสตร์ของ Mind & Life Institute ซึ่งมีผลงานขององค์ดาโลมาและนักวิทยาศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาที่ทำอย่างต่อเนื่องหลายปีจำนวนมาก ประกอบกับมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นเรื่องวิทยาศาสตร์สุขภาพ จึงสามารถสร้างจุดเด่นด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพกับเรื่องของจิตวิทยากับการทำงานได้

5. ควรพิจารณาการเปิดสอนเป็นหลักสูตรนานาชาติ เพื่อเปิดกว้างเรื่องตระกัไม่ใช้เรื่องความเชื่อและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันให้กว้างขวางมากขึ้น ทั้งศาสตร์ตะวันตกและศาสตร์ตะวันออก เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของหลักสูตรที่แตกต่างจากหลักสูตรของมหาวิทยาลัยอื่นมากที่สุด

จัดตั้งสถาบันวิจัยพหุศาสตร์

(Multidisciplinary Research Institute : MDRI)

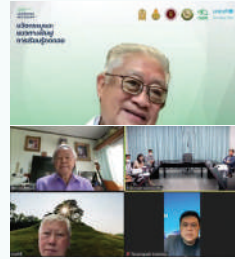
เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2566 ที่ผ่านมา ได้มีประกาศราชกิจจานุเบกษาให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดตั้งส่วนงานใหม่ โดยการควบรวมสถาบันวิจัยสังคมเข้ากับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันวิจัยพหุศาสตร์” เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการดำเนินงานในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2566 เป็นต้นมา

กิจกรรมและ ประชาสัมพันธ์

▲ **วันที่ 30 มีนาคม 2566** : การประชุมคณะกรรมการประเมินผล การบริหารงานของคณบดีคณะสาธารณสุขศาสตร์และผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยมี **ศ. นพ.วิจารณ์ พานิช** กรรมการ สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานฯ ซึ่งเป็นการประชุมผ่านสื่อ อีเล็กทรอนิกส์ ด้วยระบบ Zoom Meeting ณ ห้องประชุมอาวุโส ศรีสุกรี อาคารยุทธศาสตร์

▲ **วันที่ 9 เมษายน 2566** : การประชุมคณะกรรมการประเมินผล การบริหารงานของคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ โดยมี **ศ. นพ.วิจารณ์ พานิช** กรรมการ สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานฯ ซึ่งเป็นการประชุมผ่าน สื่ออีเล็กทรอนิกส์ ด้วยระบบ Zoom Meeting ณ ห้องประชุมอาวุโส ศรีสุกรี อาคารยุทธศาสตร์

SO	SO1	SO2	SO3	SO4	SO5	SO6
Strategic Objective	Strategic Objective	Strategic Objective	Strategic Objective	Strategic Objective	Strategic Objective	Strategic Objective

▲ **วันที่ 29 เมษายน 2566** : **รศ. นพ.อนวัช วิเศษบริสุกรี** ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ **รศ. ดร.จักรพงษ์ นากวิชัย** ผู้อำนวยการสำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมด้วยผู้บริหาร ได้นำเสนอแผนปฏิบัติการระยะ 4 ปี (1 กันยายน 2565 – 24 กรกฎาคม 2569) ต่อสภามหาวิทยาลัย

▲ **วันที่ 29 เมษายน 2566** : **ผศ. ดร.สยาม ราชวัตร** ผู้แทนหลักสูตร ได้นำเสนอหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา พุทธศาสนศึกษา (ขั้นตอนที่ 1) คณะมนุษยศาสตร์

▲ **วันที่ 29 เมษายน 2566** : **ศ. ดร. นพ.พงษ์รัชย์ ศรีบัณฑิตมงคล** อธิการบดีพร้อมทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย ร่วมพิธีรดน้ำดำหัวเพื่อขอพรจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย อวูโส ณ โถงหน้าห้องประชุมตะวัน กิ่งวานพวงศ์ ชั้น 4 อาคาร ยุทธศาสตร์ สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นพ.เกษม วัฒนชัย นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศาสตราจารย์ ดร. นพ.พงษ์รัชย์ ศรีบัณฑิตมงคล อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 บรรณาธิการบริหาร : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทพ.พิริยะ เขตรศิริกุล รองอธิการบดี เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 บรรณาธิการ : นายทองศักดิ์ เขื่อนเจ็ดตน หัวหน้าสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
 กองบรรณาธิการ : นายปริดา ศิริรังษี นางฉันทนา สุกัญศีล นายเกรียงไกร ใจใส นายอุดมศักดิ์ กำไลเพชร น.ส.มนสิชา รัตนกิจ
 นางวารวรรณ ปิ่นทอง นายมนัส โภชนา นางจันทร์ตรี มายัง น.ส.อารยา อริยะเครือ
 นายอดิศร ไขคำ นายคมเคียว รัชส์สวัสดิ์ น.ส.จิราภา นุชนารถ
 ออกแบบโดย : ทจก.นันทกานต์ กราฟฟิค การพิมพ์ www.nantakarngraphic.com
 ภาพปกโดย : นายปวเรศ ก้อนแก้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะการสื่อสารมวลชน

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 อาคารยุทธศาสตร์ ชั้น 4 เลขที่ 239
 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง
 จังหวัดเชียงใหม่ 50200
 โทรศัพท์ : 0-5394-2630, 0-5394-3674
 โทรสาร : 0-5394-3028